

Week 7 PGM IV 3209-3254, VII 348-358, VII 740-55, VII 795-845, VIII 64-110; Homer, *Odyssey* xi.13-49 & *Kestoi* of Julius Africanus book 5 = PGM XXIII, Plutarch, *De E* 387bc

IV 3209-3254

Ἀφροδίτης φι<α>λομαντείον. ἀγνεύσας ἡμέρας ῥ'
καὶ λαβὼν φιάλην λευκὴν πλήσον ὕδατος
καὶ ἐλαίου, πρότερον γράψας εἰς τὸν πυθμένα
ζμυρνομέλανι· ἥιοχ χιφα· ελαμψηρ ζηλ (3210)
αεηϊουω' (γράμματα κε), ὑπὸ τὸν πυθμένα δὲ ἔξωθεν·
'Ταχήλ, χθονίη, δραξω' (γράμματα ιη), καὶ κήρω-
σον λευκῶ κηρῶ. εἰς δὲ τὸν κύκλον ἔξωθεν
τὸν ἄνω· ἱερμι, φιλω ς ερικωμα δερκ[ω]
μαλωκ γαυλη Ἀφρῆλ ἐρωτῶ.' λέγε γ'. (3215)
κεῖσθω δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀτενίζων λέ[γε].
'ἐπικαλοῦμαί σε, τὴν μητέρα καὶ δέσποινα[ν]
νυμφῶν, Ἰλαουχ οβριη λουχ τλορ, εἴσ<ελθε>,
φῶς ἱερόν, καὶ δὸς ἀπόκρισιν δείξασα
τὴν καλήν σου μορφήν.' εἶτα ἀτένιζε (3220)
εἰς τὴν φιάλην. ἐπὰν ἴδῃς, ἄσπασαι
καὶ λέγε· 'χαῖρε, θεὰ μεγαλόδοξε Ἰλαρα
ουχ, καὶ εἴ μοι χρηματίζεις, ἔκτεινόν σου
τὴν χεῖρα.' ἐπὰν ἐκτείνῃ, ἀξιοῦ πρὸς τὰ
ἐπερωτήματα. ἐπὰν δὲ μὴ ἐπακούσῃ, (3225)
λέγε· 'ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἰλαουχ,
Τμερον γεννήσασαν, Ὠρας ἀγαθὰς τε
ὕμας Χάριτας, ἐπικαλοῦμαι καὶ τὴν τῶν

ἀπάντων διογενῇ Φύσιν, δίμορφον, ἀμε-
ρεῖην, εὐθείην, ἀφρωραίαν Ἀφροδί- (3230)
την, δείξαί μοι τὸ καλόν σου φῶς καὶ τὸ
καλόν σου πρόσωπον τῆς κυρίας Ἰλαουχ.
ἐξορκίζω σε, πυριδώρα, ελγιναλ, καὶ
μεγάλα ὀνόματα· οβριητυχ· κερδυνουχι-
ληψιν νιου ναυνιν ιουθου θριγξ· (3235)
τατιουθ γερτιαθ· γεργερис· γεργερι-
η θειθι'. ἀξιώσης καὶ <κατὰ> τῶν πα<ν>τεράτων
ὀνομάτων· οισια ει ει αω ην ααω
ἰωῖαῖαῖω σωθου βερβροῖ· ἀκτε<ρο>βόρε,
γεριη ιηουα· ἄξον μοι φῶς καὶ τὸ καλόν (3240)
σου πρόσωπον καὶ ἀληθῆ τὴν φι<α>λομαντεῖ[αν],
πυριλαμ<πῆ, ἀμ>φιπυριφερῆ, ἐκηστασίχθων,
ἰω ἰω φθαιη θουθοι φαεφι. ποίει.'
ποίησις· καθαρεύσας, ὥς ἔμαθες,
καὶ λαβὼν ποτήριον χάλκεον γράψον (3245)
διὰ ζμυρνομέλανος τὴν προγεγραμμέ-
νην στήλην ἐπικαλουμένην Ἀφροδίτην
καὶ χρῆσαι ἐλαίῳ ἀ[ν]απτικῶ καὶ ὕδατι πο-
ταμίῳ καθαρῶ. θές δὲ τὸ ποτήριον ἐπὶ
τὰ γόνατά σου καὶ ἐπίλεγε τὴν στήλην (3250)
τὴν προκειμένην, καὶ φανήσεται σοι
ἡ θεὸς καὶ χρηματίζει, περὶ ὧν θέλεις.

VII 348-358

Μαντεῖον ἐπὶ παιδός. κατακλίνας ἐπὶ τὸ ἔδαφος
λέγε, καὶ φανήσεται αὐτῷ παιδίον μελάνχρουν.
λόγος· ἑπικαλοῦμαι ὑμᾶς, χάους καὶ ἑρέβους, βυθοῦ, γαίας (350)
οἰκήτορας, οὐρανοῦ, σκότους ἐπόπτας, ἀθεωρήτων
δεσπότας, κρυφίμων φύλ[α]κας, χθονίων ἡγεμόνας,
ἀπείρων διοικητάς, κραταιόχθονας, χασμαθυπουρ-
γούς, φρικτοπαλαίμονας, φοβοδιάκτορας, σκοτιοερέ-
βους, ἀναγκεπόπτας, κρημνοκράτορας, ἀλγεσιθύμους, (355)
βαρυδαίμονας, σιδηροψύχους, βιθουραρα ασουημαρα
[.]οτρουρ μουρρουρ αφλαυ μανδραρουρου σου μαραρου,
χρηματίσατε, περὶ οὗ σκέπτομαι πράγματος.’ κοινόν.

VII 740-55

<Ὀνειραιτητόν. γράψον> εἰς π[τ]ύχιον κασσιτέρινον καὶ
ἐπιστεφανώσας (740)
μύρτοις τὸ πτύχιον θές τὸ θυμιατήριον.
ἐπίθυσ δὲ λίβανον καὶ περιένεγκον λέγων
περὶ τὴν ἀτμί[δ]α τὸ πέταλον· κύριοι θεοί,
χρηματίσατέ μοι περὶ τοῦ δεῖνα πράγματος
ταύτῃ τῇ νυκτί, ταῖς ἐπερχομέναις ὥρ[αις.] (745)
πάντως δέομαι, ἰκετεύω, δοῦλος ὑμέτερος
καὶ τεθρονισμένος ὑμῖν.’ ἔπειτα θεῖς ὑπὸ τὸ
προκεφάλαιον τὸ π[τ]ύχιν κοιμῶ, μηδενὶ δοῦς
ἀπόκρισιν, ἀγνεύσας ἡμέρας γ’. λόγος ὁ γραφόμενος·
‘μον αμον: αυ Ἰάω αβαρβαρασα αῖω βαωα (750)
χφηνουρις αωβ: αμο Ἀδωνάϊ: ωιγ

ιιι οθθουω αορχα αρορχα χαξυν#83νηρε
θιραρι οθω χοωθ ερρε: οχω ανα
ηεφρορε: χειρ ηῖν· ιηιω ωωααμαδαα //
οοο ωωω ωωα.’ γράψον χαλκῷ γραφείω. (755)

VII 795-845

Ὀνειραιτητόν Πυθαγόρου κ[αὶ] Δημοκρίτου ὄνειρό- (795)
μαντις μαθηματικός. ὁ εἰσερχόμενος
ἄγγελος ἡλίω ὑποτέτακται καὶ ὥς ὑπο-
τεταγμένος ἡλίω εἰσέρχεται, οὕτως ἐν φί-
λου σου, οὗ γνωρίζεις, σχήματι εἰσέρχεται,
ἔχων ἀστέρα ἑκλαμπρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, (800)
ποτέ δὲ καὶ πύρινον εἰσέρχεται ἔχων ἀστέραν.
λαβὼν οὖν κλάδον δάφνης ἐπίγραψον εἰς ἕκαστον
φύλλον ζώδιον κινναβάρει (καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
τοῦ ζωδίου προσυπογράφων), ἐστεμμένος.
καὶ αὕτη ἡ πρᾶξις ἔ[ν]θεος· διὸ ἐν στέρ- (805)
νοις ἔχων τὰ ὑπ’ ἐμοῦ σοι δηλωθέντα
καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ βίου τοῦ ἐμοῦ
ὁσίως πράξας ἐπιτεύξῃ.
ἔστιν δὲ
κριοῦ Ἀρ Μονθ Ἀρ θω χε α’ (810)
ταύρου νεοφοβωθα θοψ [□] Β
διδύμων αριстанаβα ζω [□] Γ
καρκίνου πχορβαζαναχав [□][□][□]
λέοντος ζαλαμοιρλαλιθ [□][□]
παρθένου ειλεσιλαρμου φαι [□][□] (815)

ζυγοῦ ταντινουραχθ
σκορπίου χορχορναθι [□][□][□]
τοξότου φανθενφυφλια [□][□][□][□]
αἰγοκέρως αζαζαισθαιλιχ [□]
ὑδρηχόου μεννυ Θύθ, Ίάω [□][□][□] (820)
ἰχθύς σερυχαρραλιω [□] IB
λαβὼν καὶ ἕτερον φύλλον δάφνης βασιλικῆς
ἐπίγραφον κινναβάρει θεοῦ ζῶντος ὄνομα τοῦτο·
‘χαλχανα φοε κοσκιανω· (ιθ’)
αλημονταλλ[.] ασειχ.’ ἐπιγράψας δὲ ἐπὶ ἡμέρας γ’ (825)
τόδε ποίει· ἐντύλισσε τὰ φύλλα ἐν σουδαρίῳ καινῷ
καὶ τίθει ὑπὸ τὴν κεφαλὴν σου. ἔλθων ἀέρος δυσμικοῦ ἐπιθύων
λίβανον λέγε τὸν λόγον· Ὁ επικαλοῦμαι [σ]ε, ἅγιε ἄγγελε
Ζιζαυβιω ἀπὸ τῆς Πλειάδος τάξ[ε]ως, ἥ ὑποτέταξαι
καὶ δουλεύεις <εἰς> ἅπαντα καὶ εἰς ὃ ἂν σε κελεύσει, σὺ (830)
μέγας, ἄφθαρτος, πυρίπνους, εἷς τὴν οὐρανοῦ σει<ρ>άν,
δι’ ἧς τὰ πάντα στρέφουσιν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑμᾶς δὲ
αὐτούς, ὅσοι ἐστὲ ἄγγελοι ὑπὸ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ τεταγμένοι· διὸ παρακαλῶ, ἵνα τάχει ἔλθῃτε
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ δηλώσητέ μοι, περὶ ὧν (835)
θέλω, σαφῶς καὶ βεβαίως. ἐξορκίζω σέ, κύριε
ἀνατέλλ[ων] κατὰ γαῖαν τόπου ὅλου κοσμικοῦ, κα-
τὰ τοῦ κυριεύοντος τὴν ὅλην οἰκουμένην
καὶ εὐεργετοῦντος τὰ πάντα, διὸ παρακαλῶ σε
ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί, καὶ πάντα μοι δηλώσης (840)
κατὰ τοὺς ὕπνους ἐπ’ ἀκριβείας, ἄγγελε
Ζιζαυβιω.’ ἐλθὼν πρὸς ἑαυτὸν καὶ λιβανωτίσας

τὸν κλάδον θές πρὸς κεφαλῇ σου κα]ὶ κοιμῶ ἀγνός.
σχεδὸν δὲ <ὁ τόπος>, οὐ ποιεῖς, ἤτω παναγνός. τὸ δὲ φυλακτήριον,
ὅπου τὸ ὄνομα ἐγγ<έγ>ραφας, θές πρὸ<ς> κεφαλῇ σου, τὸ<ν> δὲ
κλάδον στέφου. (845)

VIII 64-110

Ὀνειραιτητὸν τοῦ Βησᾶ· οὕτω ζωγράφῃσον
εἰς τὴν εὐώνυμόν σου χεῖραν τὸν Βησᾶν, ὡς ὑπο- (65)
δείκνυταί σοι, καὶ περίβαλε τὴν χεῖρά σου μέλανι ράκκει
Ἰσιακῶ καὶ κοιμῶ μηδενὶ δοὺς ἀπόκρισιν, ἐλίξας
τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ράκους περὶ τὸν τράχηλόν σου. ἔστι
δὲ τὸ μέλα[ν], ἐν ᾧ γράφεις· αἷμα κορώνης, αἷμα περι-
στερᾶς λευκῆς, λίβανος ἄτμητος καὶ ζμύρνα καὶ μέλαν (70)
γραφικ[ὸ]ν καὶ κιννάβαρις καὶ ὁπὸς συκαμίνου καὶ
ὔδωρ ὄμβριον καὶ χυλὸς ἀρτεμι<σί>ας μονοκλώνου καὶ
κατανάγκης. ἐν τούτῳ γράφε. ἐξήγησις αὐτοῦ πρὸ<ς> ἥλιον
δύνοντα· Ἀεροφοιτάτων ἀνέμων ἐποχούμενος
αὔραις, Ἥλιε χρυσοκόμα, διέπων φλογὸς ἀκάματον (75)
φῶς, αἰθερίαις τροπαῖς μέγαν πόλον ἀμφὶς ἐ-
λάων, γεν<ν>ῶν αὐτὸς ἅπα<ν>τα, ἅπερ πάλιν ἐξαναλύεις·
ἐξ οὗ γὰρ πέφυκε στοιχεῖα τεταγμένα σοῖσι νόμοισι,
κόσμον ἅπαν<τα> τρέπουσι τετράτροπον εἰς ἐνιαυτόν.
ἦν γαίης κευθμῶνα μόλης, νεκύων ἐνὶ χώρῳ, (80)
πέμψον μάντιν ἐξ ἀδύτων τὸν ἀληθέα, λίτομαί σε
λαμψουρη· σουμαρτα· βαριβας· δαρδαλαμ· [φ]ορβηξ, κύριε,
ἔκπεμψον τὸν ἱερὸν δαίμονα Ἀνούθ· Ἀνούθ· σαλβανα

χαμβρη: βρηιθ: ἦδη, ἦδη, ταχύ, ταχύ· ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἔλθε'.

ἐὰν θέλῃς καὶ αὐτοπτον αὐτὸν καλέσαι, [λαβ]έ βύ[σσινο]ν (85)
 ῥάκος καὶ βρέξας εἰς σησάμινον ἔλαιον [μετ]ὰ κι[ννα-]
 βάρεως λειώσας καὶ ἐνλυχνιάσας λύχνον [ἄ]μύλ[τωτ]ον
 καίεσθω σησαμίνῳ ἐλαίῳ τὸ λύχνον καὶ θές ἄν[τικρ]ύς
 σου λέγων τὸν λόγον, καὶ ἐλεύσεται πρὸς σέ. ἔχε ἔγγιστά σου
 πινακίδα, ἵνα ὅσα λέγει γράψῃς, ἵνα μὴ κοιμη[θ]εῖς (90)
 ληθαργήσης. 'ἐπικαλοῦμαί σε, τὸν ἀκέφαλον θεόν, σοῖς
 παρὰ τοῖς<ς> ποσὶν ἔχοντα τὴν ὄρασιν, τὸν ἀστράπτοντα
 καὶ βροντάζοντα. σὺ εἶ, οὐδὲ τὸ στόμα διὰ παντὸς πυ-
 ρὸς γέμει, ὃ ἐπὶ τῆς Ἀνάγκης τεταγμένος. ἐπικα-
 λουῦμαί σε, τὸν ἐπὶ
 τῆς Ἀνάγκης τεταγμένον θεὸν (95)

Ἰαεω· Σαβαώθ: Ἀδωναί: Ζαβαρβαθιάω: σὺ εἶ ὃ ἐ-
 πὶ τῇ ζ<μ>υρνίνη σορῶ κατακείμενος, ἔχων ὑπα-
 γ<κ>ώνιον ῥήτινῃ καὶ ἄσφαλτον, ὃν λέγουσιν· Ἀνούθ:
 Ἀνούθ: ἀνάστα, δαίμων· οὐκ εἶ δαίμων, ἀλλὰ τὸ αἷμα
 τῶ<ν> δύο ἱεράκων τῶν πρὸς κεφαλῆς τοῦ Ὀσίρεως (100)
 λαλούντων καὶ ἀγρυπνούντων. σὺ εἶ ὁ χρησμοδὸς
 θεὸς Σαλβαναχαμβρη: Ἀνούθ: Ἀνούθ: Σαβαώθ: Ἀδωναί:
 ιη ιε ιη ιε (κοινόν).· κοιμῶ δὲ ἐπὶ θρυῖν<ς> ψιάθου ἔ-
 χων πρὸ<ς> κεφαλῆς σου πλίνθον ὠμήν. ἔστιν δὲ
 ὃ γράφεις, τοιοῦτο· ἄνθρωπος γυμνός, ἐστώς, ἔχων βασί- (105)
 λειον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ
 ξίφος καμπῇ ἐπὶ τὸν τράχηλον κείμενον καὶ ἐν
 τῇ εὐωνύμῳ ῥάβδον. ἐὰν δὲ χρηματίσῃ σοι, ῥοδίῳ
 μύρῳ ἀπάλειψόν σου τὴν χεῖραν. ἔστι δὲ ζώδιον
 τῆς πράξεως·

Homer, *Odyssey* xi. 13-49

ἦ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
 ἦέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς (15)
 Ἥελιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 οὐθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὐθ' ὅτ' ἂν ἄψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὁλοή τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα (20)
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 ἔνθ' ἱεράϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, (25)
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἣ τις ἀρίστη, (30)
 ῥέξειεν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησμένον ἐσθλῶν,
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἷον ἱερευσέμεν οἶον
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα (35)
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαϊνεφές· αἱ δ' ἀγέροντο

ψυχαι ὑπὲξ Ἑρέβους νεκύων κατατεθνηώτων
 νύμφαι τ' ἡἴθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν, (40)
 ἄνδρες ἀρηϊφατοὶ, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 δὴ τότε' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ, (45)
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην οὐδ' εἷων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίῃα πυθέσθαι.

PGM XXIII papyrus fragment (265mm x 223mm), discovered at
 Oxyrhynchus in Egypt, dating c. 265 CE (the reverse side has
 a document dating to reign of Emperor Tacitus (275-276 CE)

Kestos of Julius Africanus, book 5.

Τουλίου Ἀφρικανοῦ Κεστός ιη'.

(Ι.) [Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσ]ι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 [ἐλλισάμην, τὰ] δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 [ἐς βόθρον· ῥέε] δ' αἷμα κελαϊνεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 [ψυχαι ὑπὲξ Ἑρέ]βους νεκύων κατατεθνηώτων
 [νύμφαι τ' ἡίθ]εοί τε πολύτλητοί τε γέροντες (5)

[παρθενικαί τ'] ἀταλαὶ νεοπενθέ' ἄωτον ἔχουσαι·
 [πολλοὶ δ' οὐ]τάμενο[ι χ]αλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 [ἄνδρ]ες [ἀρ]ηϊφατοὶ β[εβ]ροτωμένα τεύχε' ἔχοντες
 [οἱ πολλ]οὶ παρὰ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 [θεσπε]σίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρει. (10)
 [Αὐτὰρ] ἐγὼ ξίφος ὅξυν ἐ[ρ]υσσάμενος παρὰ μηροῦ
 [ἤμην, ο]ὐδ' εἷων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 [αἵματο]ς ἄσπον ἵμεν καὶ ἀμειβόμενος ἔπος ἠὔδων·
 (ἃ δεῖ ποιῆσαι εἴρηκεν)
 «[ὦ ποτα]μοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπένερθε κάμοντας (15)
 [ἀνθρώ]πους τ[ί]νεσθον, ὅτις κ' ἐπ[ί]ορκον ὁμόσση,
 [ὕμεις] μάρτυροι ἔστε, τελείετε δ' ἄμμιν ἄοι[δῇ]ν·
 [ἦλθον] χρησόμενος ὥς ἂν εἰς γαῖαν ἰκάνω
 [Τηλεμ]άχου γε, ὃν ἔλειπον ἐπὶ κόλποισι τ[ιθῇ]νης,
 [τέκνο]ν ἐμόν»· τοίγ' γὰρ ἀρίστη ἦν ἐπαοιδ[ή]. (20)
 (ἃ δεῖ ἐπᾶσαι λέγει)
 «[κλυθί] μοι, εὐμειδῆς καὶ ἐπίσκοπος, εὖσπο[ρ' Ἄν]ουβι
 † ...αυλλίπαιε παρεννεταωσι ρει † ...
 [ἔλθ' Ἑρ]μῇ, ἄρπαξ, δεῦρ' εὐπλόκαμε χθόνιε Ζεῦ,
 [κῦρσ]αι δωσάμενοι κρηγήνατε τήνδ' ἐπαοιδήν· (25)
 [δεῦρ' Αἰδ]ῇ καὶ Χθών, πῦρ ἄφθιτον, Ἥλιε Τιτάν,
 [ἐλθέ καὶ] Ἰάα καὶ Φθᾶ καὶ Φρῇ νομοσώσω[ν],
 [καὶ Νεφ]θῶ πολύτιμε καὶ Ἀβλανάθῳ πολυόλβε,
 [πυρσ]οδρακοντόζων', ἐρυσίχθων, ἰβικαρείη,
 [Ἀβραξ]ᾶ, περίβωτε τὸ κοσμικὸν οὐνομα δαίμων, (30)
 [ἄξονα] καὶ χορίον καὶ φῶτα νέμων παγέρ' Ἀρκτων,
 [ἐλθέ κ]αὶ ἐνκρατεῖα πάντων προφερέστερ' ἐμοί, Φρήν,

† ...ωριεν και φασιε και σισυνων †

[και Γε]νεὰ και Ἀπηβιοτὰ και Πῦρ καλλιαιθές,

[ἔλθ' Ὑσι]ς χθονία και οὐρανία και ὀνειρώ[ν] (35)

[ἦ μεδέει]ς και Σείρι' ὅς ...»

[Και τὰδ]ε μὲν παρὰ βόθρον ἐγὼν ἦῦσα παραστάς·

[εὐ γὰρ] ἐμεμνήμην Κίρκης ὑποθημοσυνά[ω]ν

[ἦ τόσα φ]άρμακα οἶδεν ὅσ[α] τρέφει εὐρεία χθών·

[ἦλθεν δέ] μέγα κύμα λεον[τ]ομάχου Ἀχέροντος (40)

[Κωκυτὸς] Ἀθήη τε Πολυφλεγέθων τε μέγιστος,

[και νεκ]ύων στόλος ἀμφιπαρίστατο και παρὰ βόθρον·

[πρώτη δ]ὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου.

(τά θ' ἐξῆς)

Εἴτ' οὖν οὕτως ἔχον αὐτὸς ὁ ποιητὴς τὸ περίεργον τῆς ἐπιρρσεως τὰ

ἄλλα διὰ τὸ τῆς ὑποθέσεως ἀξίωμα σεσιώπηκεν, εἴθ' οἱ

Πεισιστρατίδαι τὰ ἄλλα συνράπτοντες ἔπη ταῦτα ἀπέσχισαν,

ἀλλότρια τοῦ στοίχου τῆς ποιήσεως ἐκεῖ ἐπικρίναντες † ἐπ[ι]

πολλο[ί]ς ἔγνων †· ἄτε κύημα [πο]λυτε[λ]έστερον ἐπικ[ῆ]ς αὐτὸς

ἐνταυθοὶ κατέταξα· τήνδε τὴν σύμψασαν ὑπόθεσιν ἀνακειμένην

ε[ὐ]ρέσεις ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις τῆς ἀρχαίας π[α]τρίδος κολων[ία]ς

[Α]ιλίας Καπιτωλίνης τῆς Παλαιστίνης καὶ Νύση τῆς Καρίας, μέχρι

δὲ τοῦ τρισκαιδεκάτου ἐν Ῥώμῃ πρὸς ταῖς Ἀλεξάνδρου θερμαῖς ἐν τῇ

ἐν Πανθείῳ βιβλιοθήκῃ τῇ καλῇ ἡναυτὸς ἡρχιτεκτόνησα τῷ Σεβαστῷ.

Plutarch, *De E* 387bc

και μάντις μὲν

(B.) ὁ θεὸς μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ τὸ μέλλον ἐκ τῶν παρόντων ἢ

παρωχημένων· οὐδενὸς γὰρ οὐτ' ἀναίτιος ἢ γένεσις οὐτ'

ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς <τε> γεγονόσι

τὰ γιγνόμενα τά τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἔπεται

και συνήρτηται κατὰ διεξοδὸν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περ- (5)

αίνουσιν, ὁ τὰς αἰτίας εἰς ταῦτ' οὐκ εἰς τὸ συνδεῖν τε πρὸς ἄλληλα

και συμπλέκειν φυσικῶς ἐπιστάμενος οἶδε και προλέγει

‘τά τ' ἔοντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα.’ (7)

και καλῶς Ὅμηρος (*A* 70) πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα (8)

εἶτα τὸ μέλλον και τὸ παρωχημένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄντος

ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὴν τοῦ συνημμένου δύναμιν, ὥς ‘εἰ (10)

τόδ' ἐστί, τόδε προηγείται’ και πάλιν ‘εἰ τόδ' ἐστί, τόδε

(C.) γενήσεται.’ τὸ γὰρ τεχνικὸν και λογικὸν ὥσπερ εἴρηται

γνώσις ἀκολουθίας, τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἴσθησις τῷ

λόγῳ δίδωσιν. ὅθεν, εἰ και γλίσχρον εἰπεῖν, οὐκ ἀποστρέ-

ψομαι τοῦτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λόγον,

ὅς τὴν τοῦ λήγοντος πρὸς τὸ ἡγούμενον ἀκολουθίαν θέ- (5)

μενος εἶτα προσλαβὼν τὴν ὑπαρξιν ἐπάγει τὸ συμπέρασμα

τῆς ἀποδείξεως.